

31994L0019

31.5.1994

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 135/5

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 94/19/ES
z 30. mája 1994
o systémoch ochrany vkladov**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na prvú a tretiu vetu jej článku 57 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 189b zmluvy ⁽³⁾,

keďže v súlade cieľmi tejto zmluvy treba napomáhať zosúladiť rozvoj činnosti úverových inštitúcií v celom spoločenstve odstránením všetkých obmedzení práva ustanovovania a slobody poskytovania služieb, zvyšujúc súčasne stabilitu bankového systému a ochranu vkladateľov;

keďže po odstránení obmedzení činnosti úverových inštitúcií bude potrebné zaoberať sa situáciou, ktorá by mohla vzniknúť, keby vklady v úverovej inštitúcii s pobočkami v iných členských štátoch prestali byť dostupné; keďže je nevyhnutné zabezpečiť zosúladiť minimálnu úroveň ochrany vkladov, kdekoľvek sú v spoločenstve umiestnené; keďže takáto ochrana vkladov je rovnako podstatná ako prezieravé zákony na dobudovanie jednotného bankového trhu;

keďže v prípade zatvorenia insolventnej úverovej inštitúcie vkladateľa ktorejkoľvek pobočky umiestnenej inom v členskom štáte, než je ten, v ktorom má táto úverová inštitúcia svoje ústredie, musia byť chránení rovnakým systémom ochrany ako ostatní vkladatelia tejto inštitúcie;

keďže náklady úverovej inštitúcie spojené s účasťou v systéme ochrany neznesú nijaké porovnanie s nákladmi, ktoré by mohli vyplývať z hromadného výberu bankových vkladov nielen z tých

úverových inštitúcií, ktoré majú ťažkosti, ale aj zo zdravých inštitúcií, v dôsledku straty dôvery vkladateľov vo funkčnosť bankového systému;

keďže opatrenia členských štátov uskutočnené v ohlase na odporúčanie Komisie 87/63/EHS z 22. decembra 1986 týkajúce sa zavádzania systémov ochrany vkladov v spoločenstve ⁽⁴⁾ nedosiahli v plnom rozsahu požadované výsledky; keďže táto situácia sa môže ukázať ako predurčujúca pre správne fungovanie vnútorného trhu;

keďže druhá smernica Rady 89/646/EHS z 15. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa začatia a výkonu podnikania úverových inštitúcií a o zmene a doplnení smernice 77/780/EHS ⁽⁵⁾ ustanovuje systém jednoduchých oprávnení každej úverovej inštitúcie a ich kontroly úradmi jej domovského členského štátu, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 1993;

keďže pre pobočku sa už nevyžaduje oprávnenie v žiadnom hostiteľskom členskom štáte, pretože jednoduché oprávnenie je platné v celom spoločenstve a jej platobná schopnosť bude sledovaná príslušnými orgánmi jej domovského členského štátu; keďže táto situácia odôvodňuje pokrytie všetkých pobočiek tej istej úverovej inštitúcie sídliačich v spoločenstve jedným systémom ochrany; keďže to môže byť len ten systém, ktorý existuje pre túto kategóriu inštitúcií v štáte, v ktorom je umiestnené ústredie tejto inštitúcie, zvlášť z dôvodu prepojenia, ktoré existuje medzi kontrolou platobnej schopnosti pobočky a jej členstvom v systéme ochrany vkladov;

keďže zosúladiť sa musí obmedziť na hlavné prvky systému ochrany vkladov a zaručiť výplatu náhrady vypočítanej na základe zosúladenej minimálnej úrovne počas veľmi krátkeho obdobia;

keďže systémy ochrany vkladov musia zasiahnuť, len čo vklady prestanú byť dostupné;

keďže je vhodné vylúčiť z krytia zvlášť vklady uskutočnené úverovými inštitúciami v ich vlastnom záujme a na ich vlastný účet; keďže by to nemalo ovplyvniť právo systému ochrany prijať opatrenia potrebné na záchranu úverovej inštitúcie, ktorá sa ocitla v ťažkostiach;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 163, 30.6.1992, s. 6, a Ú. v. ES C 178, 30.6.1993, s. 14.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 332, 16.12.1992, s. 13.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 115, 26.4.1993, s. 96, a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 9. marca 1994 (Ú. v. ES C 91, 28.3.1994).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 33, 4.2.1987, s. 16.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 386, 30.12.1989, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/30/EHS (Ú. v. ES L 110, 28.4.1992, s. 52).

keďže zosúladenie systémov ochrany vkladov v rámci spoločenstva samo osebe nespochybňuje existenciu prevádzkovaných systémov určených na ochranu úverových inštitúcií, zvlášť zaručením ich platobnej schopnosti a likvidity tak, aby vklady v týchto úverových inštitúciách, vrátane ich pobočiek založených v iných členských štátoch, neprestali byť dostupné; keďže za istých podmienok sa môžu príslušné orgány domnievať, že takéto alternatívne systémy, slúžiace rozličným ochranným účelom, splňajú ciele tejto smernice; keďže bude úlohou týchto príslušných orgánov overiť súhlas s predmetnými podmienkami;

keďže v niektorých členských štátoch sú systémy ochrany vkladov na zodpovednosti profesionálnych organizácií, iné členské štáty majú systémy ustanovené a riadené na základe štatútu a niektoré systémy, aj keď ustanovené na zmluvnom základe, sú čiastočne riadené štatútom; keďže táto rozmanitosť štatútov predstavuje problém len vzhľadom na povinné členstvo v systéme a vylúčenie z neho; keďže je preto potrebné uskutočniť opatrenia na obmedzenie vplyvu systémov v tejto oblasti;

keďže zachovanie systémov zabezpečujúcich krytie vkladov v spoločenstve, ktoré je vyššie než zosúladené minimum, môže v rámci toho istého územia viesť k nezrovnalostiam v kompenzácií a nerovnakým podmienkam v súťažení medzi národnými inštitúciami a pobočkami inštitúcií z iných členských štátov; keďže kvôli odstráneniu týchto nevýhod pobočky by mali byť oprávnené pripojiť sa k systému ich hostiteľských krajín tak, aby mohli ponúknuť svojim vkladateľom rovnaké záruky, aké ponúkajú systémy krajín, v ktorých sú umiestnené; keďže je vhodné, aby Komisia po rokoch mohla referovať o rozsahu, v akom pobočky využili túto možnosť, a o ťažkostiach, s ktorými sa mohli stretnúť ony alebo systémy ochrany pri realizácii týchto opatrení; keďže nie je vylúčené, aby domáce systémy členského štátu mohli samy ponúknuť takéto doplnkové krytie podľa podmienok, aké môžu stanoviť tieto systémy;

keďže poruchy trhu by mohli byť spôsobené pobočkami úverových inštitúcií, ktoré ponúkajú úroveň krytia vyššiu než úverové inštitúcie povolené v hostiteľských krajinách; keďže nie je vhodné, aby sa úroveň rozsahu krytia ponúkaná systémami ochrany stala nástrojom súťaže; keďže je preto potrebné, prinajmenšom v počiatočnom období, stanoviť, aby úroveň a rozsah krytia ponúkaná systémom domáceho členského štátu vkladateľom v pobočkách umiestnených v inom členskom štáte neprevyšovala maximálnu úroveň a rozsah ponúkaný príslušným systémom hostiteľského členského štátu; keďže možné poruchy trhu by mali byť posúdené po rokoch na základe získaných skúseností a so zreteľom na rozvoj v oblasti bankovníctva;

keďže v podstate táto smernica vyžaduje od každej úverovej inštitúcie pripojiť sa k systému ochrany vkladov; keďže smernice riadiace prijatie akejkoľvek úverovej inštitúcie, ktorá má svoje ústredie v nečlenskej krajine, a zvlášť prvá smernica Rady (77/780/EHS) z 12. decembra 1977 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa začatia a výkonu činnosti úverových inštitúcií⁽¹⁾, umožňujú členským štátom rozhodnúť sa, či povoliť a za akých podmienok pobočkám takých úverových inštitúcií pôsobiť v rámci ich územia; keďže takéto pobočky nebudú využívať slobodu poskytovania služieb podľa druhého odseku článku 59 zmluvy ani právo založenia v iných členských štátoch než v tých, v ktorých už založené sú; keďže podľa toho členský štát odmietajúci také pobočky by mal rozhodnúť, ako uplatniť princípy tejto smernice na také pobočky v súlade s článkom 9 ods. 1 smernice 77/780/EHS a s nutnosťou chrániť vkladateľov a udržiavať celistvosť finančného systému; keďže je podstatné, aby si vkladatelia v takých pobočkách boli vedomí úprav ochrany, ktoré sa ich týkajú;

keďže na jednej strane minimálna úroveň ochrany predpísaná v tejto smernici by nemala ponechať príliš veľkú časť vkladov bez ochrany v záujme ochrany spotrebiteľa, ako aj stability finančného systému; keďže na strane druhej by nebolo vhodné vnucovať v celom spoločenstve úroveň ochrany, ktorá by mohla v určitých prípadoch podnietiť nespoľahlivé spravovanie úverových inštitúcií; keďže by bolo treba brať do úvahy náklady na financovanie systémov; keďže by sa javilo primeraným stanoviť zosúladenú minimálnu úroveň náhrad na 20 000 ECU; keďže by mohli byť potrebné obmedzené prechodné úpravy, aby sa umožnilo systémom dodržať túto čiastku;

keďže niektoré členské štáty ponúkajú vkladateľom vyššie krytie ich vkladov, než je zosúladená minimálna úroveň ochrany stanovená v tejto smernici; keďže sa nezdá byť vhodným požadovať, aby takéto systémy, z ktorých určité boli zavedené len nedávno v dôsledku odporúčania 87/63/EHS, boli zmenené a doplnené vzhľadom na tento bod;

keďže členský štát musí byť schopný vylúčiť určité kategórie zvlášť uvádzaných vkladov alebo vkladateľov, ak sa nenazdáva, že potrebujú zvláštnu ochranu, z ochrany poskytovanej systémami ochrany vkladov;

keďže v určitých členských štátoch s cieľom povzbudiť vkladateľov k starostlivému overeniu si kvality úverových inštitúcií nedostupné vklady nie sú plne nahrádzané; keďže takéto praktiky by

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 322, 17.12.1977, s. 30. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 89/646/EHS (Ú. v. ES L 386, 30.12.1989, s. 1).

mali byť obmedzené s ohľadom na vklady znižujúce sa pod minimálnu zosúladenú úroveň;

keďže sa ponecháva princíp zosúladenej minimálnej hranice radšej na vkladateľa než na vklad; keďže je z tohto dôvodu vhodné brať do úvahy vklady uskutočnené vkladateľmi, ktorí buď nie sú uvedení ako držiteľia účtu, alebo nie sú jedinými držiteľmi; keďže táto hranica musí byť preto použitá pre každého identifikovateľného vkladateľa; keďže toto by sa nemalo uplatňovať na podniky spoločného investovania, ktoré sú predmetom zvláštnych ochranných zásad, ktoré neplatia pre vyššie uvedené vklady;

keďže informácie sú podstatným prvkom ochrany vkladateľa a musia byť preto tiež predmetom minimálneho počtu záväzných opatrení; keďže však neregulované odvolávanie sa na množstvo a rozsah systémov ochrany vkladov v reklame by mohlo ovplyvniť stabilitu bankového systému alebo dôveru vkladateľov; keďže členské štáty by mali z tohto dôvodu stanoviť pravidlá obmedzenia takýchto odkazov;

keďže vo zvláštnych prípadoch v určitých členských štátoch, v ktorých nie sú nijaké systémy ochrany vkladov pre určité druhy úverových inštitúcií, ktoré predstavujú len veľmi malú časť vkladov, zavedenie takéhoto systému môže v niektorých prípadoch trvať dlhšie ako lehotu stanovenú na vykonávanie smernice v praxi; keďže v takých prípadoch môže byť odôvodnené prechodné oslabenie požiadavky na zaradenie sa do systému ochrany vkladov; keďže, ak však takéto úverové inštitúcie majú pôsobiť v zahraničí, členský štát má byť oprávnený požadovať ich účasť v systéme ochrany vkladov, ktorý ustanovil;

keďže nie je nevyhnutné v tejto smernici zosúladiť metódy financovania systémov zaručujúcich vklady alebo vlastné úverové inštitúcie, dané na jednej strane tým, že náklady financovania takýchto systémov musia znášať v zásade samotné úverové inštitúcie a na strane druhej, že finančný objem takýchto systémov musí byť úmerný k ich finančným záväzkom; keďže však toto nesmie ohroziť stabilitu bankového systému v danom členskom štáte;

keďže táto smernica nemôže viesť k tomu, že členské štáty alebo ich príslušné orgány budú niesť zodpovednosť vzhľadom na vkladateľov, ak zabezpečili, že jeden alebo viac systémov ochraňujúcich vklady alebo vlastné úverové inštitúcie a zaručujúcich odškodnenie alebo ochranu vkladateľov za podmienok predpísaných v tejto smernici, budú zavedené a oficiálne uznané;

keďže ochrana vkladu je podstatným prvkom v dotvorení vnútorného trhu a nepostrádateľným doplnkom systému dohľadu nad úverovými inštitúciami z dôvodu solidarity, ktorú vytvára medzi všetkými inštitúciami na danom finančnom trhu v prípade zlyhania ktorejkoľvek z nich,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely tejto smernice:

1. „vklad“ je aktívny zostatok, ktorý vznikne z peňažných prostriedkov ponechaných na účte alebo z dočasných úložiek vyplývajúcich z bežných bankových činností, ktoré musí úverová inštitúcia splatiť v zmysle platných zákonných a zmluvných podmienok, ako aj z pohľadávok potvrdených listinou vydanou úverovou inštitúciou.

Podiely v stavebných spoločnostiach Spojeného kráľovstva a Írska okrem podielov kapitálového charakteru v zmysle článku 2 sa považujú za vklady.

Dlhopisy, ktoré spĺňajú podmienky predpísané v článku 22 ods. 4 smernice Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) ⁽¹⁾, sa nepovažujú za vklady.

Na výpočet aktívneho zostatku použijú členské štáty predpisy a pravidlá platné pre započítanie a vzájomné pohľadávky podľa zákonných a zmluvných podmienok použiteľných pre vklad;

2. „spoločný účet“ je účet otvorený na mená dvoch alebo viacerých osôb, alebo s ktorým majú právo nakladať dve alebo viaceré osoby proti podpisu jednej alebo viacerých z týchto osôb;

3. „nedostupný vklad“ je vklad, ktorý je v zmysle zákonných a zmluvných podmienok, ktoré sa naň vzťahujú, splatný a má byť vyplatený, ale úverová inštitúcia ho ešte nevyplatila, pričom buď:

i) príslušné oprávnené orgány rozhodli, že z ich pohľadu úverová inštitúcia, ktorej sa to týka, nie je schopná v súčasnosti z dôvodov, ktoré priamo súvisia s jej finančnou situáciou, splatiť vklad a v súčasnosti ani nemá predpoklady, aby tak mohla urobiť neskôr.

Príslušné orgány urobia toto rozhodnutie čo najskôr, ako je to možné, a najneskôr 21 dní po tom, čo sa prvýkrát presvedčia, že úverová inštitúcia nesplatila vklady, ktoré sú splatné, alebo

ii) súd vydal z dôvodov, ktoré priamo súvisia s finančnou situáciou úverovej inštitúcie, rozhodnutie, ktoré spôsobilo

(1) Ú. v. ES L 375, 31.12.1985, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 88/220/EHS (Ú. v. ES L 100, 19.4.1988, s. 31).

pozastavenie schopnosti vkladateľov vznášať požiadavky voči nej, ak by sa toto vyskytlo pred vydaním vyššie spomenutého rozhodnutia;

4. „úverová inštitúcia“ je podnik, ktorého činnosť spočíva v prijímaní vkladov alebo iných splatiteľných peňažných prostriedkov od verejnosti a poskytovaní úverov na jeho vlastný účet;
5. „pobočka“ je miesto obchodnej činnosti, ktoré vytvára právne závislú súčasť úverovej inštitúcie a ktoré vedie priamo všetky alebo niektoré operácie obsiahnuté v obchodnej činnosti úverových inštitúcií; ľubovoľný počet pobočiek zriadených v tom istom členskom štáte úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie v inom členskom štáte, sa považuje za jednu pobočku.

Článok 2

Z náhrad prostredníctvom systémov ochrany vkladov sa vylučujú nasledujúce vklady a listiny:

- podľa článku 8 ods. 3 vklady uskutočnené inými úverovými inštitúciami v ich vlastnom mene a na ich vlastný účet,
- všetky listiny, ktoré by patrili pod definíciu „vlastné finančné zdroje“ v článku 2 smernice Rady 89/299/EHS zo 17. apríla 1989 o vlastných finančných zdrojoch úverových inštitúcií⁽¹⁾,
- vklady, ktoré vznikli z transakcií, v súvislosti s ktorými bol vynesенý výrok o vine obžalovaných z prania špinavých peňazí, ako je definované v článku 1 smernice Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí⁽²⁾.

Článok 3

1. Každý členský štát zabezpečí, aby na jeho území bol zavedený a oficiálne uznaný jeden alebo viac systémov ochrany vkladov. Okrem okolností uvedených v druhom pododseku a v odseku 4 žiadna úverová inštitúcia povolená v tomto členskom štáte podľa článku 3 smernice 77/780/EHS nemôže prijímať vklady, ak nie je členom takéhoto systému.

Členský štát však môže oslobodiť úverovú inštitúciu od povinnosti prináležať k systému ochrany vkladov, ak táto úverová inštitúcia patrí k nejakému systému, ktorý sám chráni úverovú inštitúciu a zvlášť zaisťuje jej likviditu a platobnú schopnosť a takto zaručuje ochranu vkladateľov prinajmenšom rovnocennú s tou, ktorú poskytuje systém ochrany vkladov, a ktorý podľa stanoviska príslušných orgánov spĺňa nasledujúce podmienky:

- tento systém musí trvať a musí byť oficiálne uznaný v čase prijatia tejto smernice,
- tento systém musí byť navrhnutý tak, aby predchádzal vznik nedostupnosti vkladov v úverových inštitúciách, ktoré k nemu patria, a musí mať k dispozícii zdroje potrebné na tento účel,
- tento systém sa nezakladá na ochrane, ktorú úverovej inštitúcii poskytuje samotný členský štát alebo jeho miestne, alebo oblasťné orgány,
- tento systém musí zaručovať, aby boli vkladatelia informovaní v súlade s podmienkami stanovenými v článku 9.

Tie členské štáty, ktoré použijú túto možnosť, to oznámia Komisii; najmä Komisia oboznámi s vlastnosťami takýchto systémov ochrany vkladov a o nimi pokrytých úverových inštitúciách a o akýchkoľvek následných zmenách v poskytnutých informáciách. Komisia o tom informuje Poradný výbor pre bankovníctvo.

2. Ak úverová inštitúcia nesplní svoje povinnosti člena systému ochrany vkladov, príslušné orgány, ktoré jej vydali oprávnenie, budú o tom upovedomené a v spolupráci so systémom ochrany vkladov urobia všetky vhodné opatrenia vrátane uloženia sankcií, aby tým zabezpečili, že táto úverová inštitúcia splní svoje povinnosti.

3. Ak tieto opatrenia neuspeli pri zabezpečovaní nápravy zo strany úverovej inštitúcie, tento systém môže v prípadoch, keď štátne právo dovoľuje vylúčiť člena s výslovným súhlasom príslušných orgánov, vydať upozornenie o svojom zámere pozbaviť úverovú inštitúciu členstva v tomto systéme v lehote najmenej 12 mesiacov. Vklady uskutočnené pred uplynutím výpovednej lehoty budú naďalej kryté týmto systémom. Ak do uplynutia lehoty na upozornenie úverová inštitúcia nesplní svoje povinnosti, systém ochrany vkladov môže po opätovnom obdržaní výslovného súhlasu príslušných orgánov prikróčiť k vylúčeniu.

4. Ak to vnútroštátne právne predpisy povoľujú a s výslovným súhlasom príslušných orgánov, ktoré jej vydali oprávnenie, úverová inštitúcia vylúčená zo systému ochrany vkladov môže pokračovať v prijímaní vkladov, ak pred svojím vylúčením urobila iné ochranné opatrenia, ktoré zaručujú, že vkladatelia budú požívať úroveň a rozsah ochrany prinajmenšom rovnocennú s tou, ktorú ponúka oficiálne uznaný systém.

5. Ak úverová inštitúcia, ktorej vylúčenie je navrhnuté podľa odseku 3, nemôže urobiť iné opatrenia, ktoré spĺňajú podmienky predpísané v odseku 4, potom príslušné orgány, ktoré jej vydali povolenie, toto bezodkladne odnímu.

Článok 4

1. Systémy ochrany vkladov zavedené a oficiálne uznané v členskom štáte v súlade s článkom 3 ods. 1 sa vzťahujú aj na

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 124, 5.5.1989, s. 16. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/16/EHS (Ú. v. ES L 75, 21.3.1992, s. 48).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 166, 28.6.1991, s. 77.

vkladateľov v pobočkách zriadených úverovými inštitúciami v iných členských štátoch.

Do 31. decembra 1999 ani úroveň, ani rozsah vrátane percenta poskytovaného krytia nesmú presiahnuť maximálnu úroveň alebo rozsah krytia ponúkaného príslušným systémom ochrany vkladov na území hostiteľského členského štátu.

Pred týmto dátumom Komisia na základe skúseností získaných pri uplatňovaní druhého pododseku zostaví správu a zváži potrebu pokračovať v týchto opatreniach. Ak to bude vhodné, Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade návrh na smernicu o predĺžení ich účinnosti.

2. Ak úroveň a/alebo rozsah vrátane percenta krytia ponúkaného systémom ochrany vkladov hostiteľského členského štátu presahuje úroveň a/alebo rozsah krytia poskytovaného v členskom štáte, v ktorom bolo úverovej inštitúcii udelené povolenie, hostiteľský štát zabezpečí, že na jeho území bude úradne uznaný systém ochrany vkladov, ku ktorému sa pobočka môže dobrovoľne pripojiť, aby sa doplnila ochrana, ktorú už vkladatelia užívajú na základe jej členstva v systéme jej domovského členského štátu.

Systém, ku ktorému by sa mala pobočka v hostiteľskom štáte pripojiť, sa má vzťahovať na typ inštitúcie, ku ktorému patrí alebo ktorému v hostiteľskom štáte najviac zodpovedá.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli stanovené objektívne a všeobecne používané podmienky pre členstvo pobočiek v systéme hostiteľského členského štátu v súlade s odsekom 2. Prijatie je podmienené splnením príslušných povinností pre získanie členstva vrátane najmä platieb všetkých príspevkov a iných poplatkov. Členské štáty sa pri vykonávaní tohto odseku spravujú základnými zásadami uvedenými v prílohe II.

4. Ak pobočka, ktorej bolo priznané členstvo podľa odseku 2 na základe dobrovoľnosti, neplní svoje povinnosti člena systému ochrany vkladov, príslušné orgány, ktoré jej vydali povolenie, budú s tým oboznámené a v spolupráci so systémom ochrany vkladov prijmú všetky príslušné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie vyššie uvedených povinností.

Ak sa týmito opatreniami nepodarí zabezpečiť splnenie vyššie uvedených povinností pobočkou po uplynutí primeranej výpovednej lehoty, najmenej 12 mesiacov, systém ochrany vkladov môže so súhlasom príslušných orgánov, ktoré vydali povolenie, pobočku vylúčiť. Vklady uskutočnené pred dátumom vylúčenia

budú naďalej kryté dobrovoľným systémom až do dňa ich splatnosti. Vkladatelia budú o odvolaní dodatočného krytia informovaní.

5. Komisia podá správu o uplatňovaní odsekov 2, 3 a 4 najneskôr 31. decembra 1999, a ak to bude vhodné, navrhne ich zmeny a doplnenie.

Článok 5

Vklady držané po odňatí povolenia úverovej inštitúciou oprávnenej podľa článku 3 smernice 77/780/EHS sú naďalej kryté systémom ochrany vkladov.

Článok 6

1. Členské štáty kontrolujú, či pobočky zriadené úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie mimo spoločenstva, majú krytie rovnocenné predpísanému v tejto smernici.

Ak nie, členské štáty môžu podľa článku 9 ods. 1 smernice 77/780/EHS stanoviť, že pobočky založené úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie mimo spoločenstva, sa musia pripojiť k systémom ochrany vkladov pôsobiacich na ich územiach.

2. Súčasným a potenciálnym vkladateľom v pobočkách založených úverovou inštitúciou, ktorá má svoje ústredie mimo spoločenstva, poskytne úverová inštitúcia všetky príslušné informácie týkajúce sa ochranných opatrení, ktoré kryjú ich vklady.

3. Informácie, na ktoré sa odvoláva odsek 2, budú sprístupnené v úradnom jazyku alebo jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka zriadená, spôsobom predpísaným vnútroštátnym právom a budú zostavené v jasnej a zrozumiteľnej forme.

Článok 7

1. Systémy ochrany vkladov stanovia, že úhrnné vklady každého vkladateľa musia byť kryté do 20 000 ECU v prípade, že sa vklady stanú nedostupnými.

Do 31. decembra 1999 členské štáty, v ktorých pri prijatí tejto smernice vklady nie sú kryté do 20 000 ECU, môžu zachovať maximálny objem stanovený v ich systémoch ochrany za podmienky, že tento objem nie je menší ako 15 000 ECU.

2. Členské štáty môžu stanoviť, že určití vkladatelia alebo vklady budú vyňaté z ochrany alebo im bude poskytnutá nižšia úroveň ochrany. Tieto výnimky sú uvedené v prílohe I.

3. Tento článok nezabraňuje ponechať alebo prijať opatrenia, ktoré poskytujú vyššie alebo rozsiahlejšie krytie vkladov. Najmä so zreteľom na sociálne záujmy môžu systémy ochrany vkladov kryť určité druhy vkladov v plnom rozsahu.

4. Členské štáty môžu obmedziť ochranu stanovenú v odseku 1 alebo uvedenú v odseku 3 na presne stanovené percento vkladov. Zaručované percento sa však musí rovnať alebo prekročiť 90 % úhrnných vkladov, ak objem, ktorý má byť zaplatený v rámci ochrany vkladov, nedosiahne objem stanovený v odseku 1.

5. Objem uvedený v odseku 1 Komisia pravidelne posúdi najmenej raz za päť rokov. Ak je to vhodné, Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade návrh na smernicu upravujúcu objem stanovený v odseku 1, a to najmä vzhľadom na rozvoj v bankovom sektore a na hospodársku a peňažnú situáciu v spoločenstve. Prvé posúdenie sa neuskutoční skôr než o päť rokov po skončení doby stanovenej v článku 7 ods. 1, druhý pododsek.

6. Členské štáty zabezpečia, aby vkladatelia mohli uplatniť svoje práva na náhradu voči systému ochrany vkladov v súdnom konaní.

Článok 8

1. Obmedzenia stanovené v článku 7 ods. 1, 3 a 4 sa použijú na úhrnné vklady uložené v tej istej úverovej inštitúcii bez ohľadu na počet vkladov, menu a miesto vrámci spoločenstva.

2. Podiel každého vkladateľa na spoločnom účte je pri výpočte obmedzení stanovených v článku 7 ods. 1, 3 a 4 potrebné vziať do úvahy.

Ak chýba osobitné určenie, vklad na účte sa rozdelí medzi vkladateľov rovnakým dielom.

Členské štáty môžu stanoviť, že vklady, na účet ktorých majú oprávnenie dve alebo viaceré osoby ako členovia obchodného spoločenstva, združenia alebo zoskupenia podobného charakteru bez právnej subjektivity, sa môžu združovať a pri výpočte obmedzení stanovených v článku 7 ods. 1, 3 a 4 sa môže s nimi zaobchádzať ako s vkladmi uskutočnenými jedným vkladateľom.

3. Ak vkladateľ nemá úplné právo nakladať s čiastkami uloženými na účte, vzťahuje sa krytie na osobu, ktorá je plne oprávnená, pod podmienkou, že táto osoba bola určená alebo je zistiteľná predtým, než príslušné orgány vykonali zistenie opísané v článku 1 ods. 3 bod i) alebo súdne orgány vydali rozhodnutie opísané v článku 1 ods. 3 bode ii). Ak je niekoľko osôb, ktoré sú plne oprávnené, pri výpočte obmedzení stanovených v článku 7

ods. 1, 3 a 4 sa zoberie do úvahy podiel každej z nich s úpravami, podľa ktorých sa spravujú tieto čiastky.

Toto ustanovenie sa nevzťahuje na podniky spoločného investovania.

Článok 9

1. Členské štáty zabezpečia, aby úverové inštitúcie sprístupnili pre jestvujúcich a potenciálnych vkladateľov údaje potrebné na oboznámenie sa so systémom ochrany vkladov, ktorého je táto inštitúcia a jej pobočky členom v rámci spoločenstva, alebo akékoľvek alternatívne úpravy stanovené v článku 3 ods. 1, druhý pododsek, alebo v článku 3 ods. 4. Vkladatelia majú byť informovaní o ustanoveniach systému ochrany vkladov alebo o akejkoľvek použiteľnej alternatívnej úprave vrátane objemu a rozsahu krytia poskytovaného systémom ochrany vkladov. Tieto informácie majú byť ľahko prístupné zrozumiteľným spôsobom.

Na požiadanie sa podávajú aj informácie o podmienkach pre náhradu a o formálnych požiadavkách, ktoré musia byť splnené pre získanie náhrady.

2. Informácie stanovené v odseku 1 budú sprístupnené spôsobom predpísaným vnútroštátnym právom v úradnom jazyku alebo v jazykoch členského štátu, v ktorom je pobočka zriadená.

3. Členské štáty stanovujú pravidlá ohraničujúce použitie informácií uvedených v odseku 1 v reklame, aby sa zabránilo ovplyvňovaniu stability bankového systému alebo dôvery vkladateľov v dôsledku takéhoto použitia. Členské štáty môžu najmä obmedziť takúto reklamu len na vecné odkazy týkajúce sa systému ochrany, ku ktorému úverová inštitúcia patrí.

Článok 10

1. Systémy ochrany vkladov majú byť schopné uhradiť riadne overené nároky vkladateľov týkajúce sa nedostupných vkladov do troch mesiacov odo dňa, keď príslušné orgány vykonajú zistenie opísané v článku 1 ods. 3 bode i) alebo súdny orgán urobí rozhodnutie opísané v článku 1 ods. 3 bode ii).

2. Za celkom výnimočných okolností a v zvláštnych prípadoch môže systém ochrany vkladov požiadať príslušné orgány o výnimku z lehoty. Iadna takáto výnimka nemá presiahnuť tri mesiace. Príslušné orgány môžu na požiadanie systému ochrany vkladov poskytnúť najviac dve ďalšie výnimky, z ktorých žiadna nemá presiahnuť tri mesiace.

3. Lehota stanovená v odsekoch 1 a 2 nemôže byť zahrnutá do systému ochrany vkladov s cieľom odoprieť prospech z ochrany

ktorémukoľvek vkladateľovi, ktorý nemohol načas vzniesť svoj nárok vyplývajúci z ochrany.

4. Doklady vzťahujúce sa na podmienky a formálne požiadavky, ktoré sa majú splniť, aby sa uvažovalo o odškodnení zo systému ochrany podľa odseku 1, sa vystavia podrobne spôsobom predpísaným vo vnútroštátnom práve, v úradnom jazyku alebo v jazykoch členského štátu, v ktorom je umiestnený chránený vklad.

5. Napriek lehote stanovenej v odsekoch 1 a 2, ak vkladateľ alebo iná osoba, ktorá má nárok alebo iný právny záujem na vklade na účte, bola obvinená z protiprávneho konania vyplývajúceho z prania peňazí alebo súvisiaceho s ním, ako je definované v článku 1 smernice 91/308/EHS, systém ochrany vkladov môže pozastaviť výplatu náhrady do rozhodnutia súdu.

Článok 11

Bez toho, aby boli dotknuté iné práva podľa vnútroštátnych právnych predpisov, majú systémy, ktoré uskutočňujú výplaty v rámci ochrany vkladov, právo subrogácie (zmeny veriteľov) k právam vkladateľov pri likvidačnom konaní v hodnote rovnajúcej sa ich výplatám.

Článok 12

Napriek článku 3 inštitúcie oprávnené v Španielsku alebo v Grécku a vymenované v prílohe III sú oslobodené od požiadavky patriť k systému ochrany vkladov do 31. decembra 1999.

Takéto inštitúcie výslovne upozornia svojich jestvujúcich a možných vkladateľov na skutočnosť, že nie sú členmi žiadneho systému ochrany vkladov.

Počas tohto obdobia, ak by nejaká úverová inštitúcia založila alebo mala založenú pobočku v inom členskom štáte, tento členský štát môže požadovať od tejto pobočky, aby patrila k systému ochrany vkladov zriadenému na jeho území za podmienok zhodných s podmienkami predpísanými v článku 4 ods. 2, 3 a 4.

Článok 13

V zozname oprávnených úverových inštitúcií, ktorý musí byť zostavený v súlade s článkom 3 ods. 7 smernice 77/780/EHS, Komisia uvedie status každej úverovej inštitúcie vzhľadom na túto smernicu.

Článok 14

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. júla 1995. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 15

Táto smernica nadobudne účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 16

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 30. mája 1994

Za Európsky parlament

predseda

E. KLEPSCH

Za Radu

predseda

G. ROMEOS

PRÍLOHA I

Zoznam výnimiek podľa článku 7 ods. 2

1. Vklady finančných inštitúcií podľa definície v článku 1 ods. 6 smernice 89/646/EHS.
2. Vklady poisťovní.
3. Vklady štátu a ústredných orgánov štátnej správy.
4. Vklady oblastných a miestnych správnych orgánov.
5. Vklady podnikov kolektívneho investovania.
6. Vklady dôchodkových fondov.
7. Vklady členov správnej rady, riaditeľov, osobne ručiacich spoločníkov, osôb vlastniacich najmenej 5 % základného imania úverovej inštitúcie, osôb poverených zákonným auditom účtovných dokladov úverovej inštitúcie a vkladateľov, ktorí majú porovnateľné postavenie v iných spoločnostiach tej istej podnikateľskej skupiny.
8. Vklady blízkych príbuzných a tretích osôb konajúcich v mene vkladateľov uvedených v bode 7.
9. Vklady iných spoločností tej istej skupiny.
10. Vklady, ktoré nie sú na jedno meno.
11. Vklady, na ktoré získal vkladateľ od úverovej inštitúcie na individuálnom základe úrokové sadzby a finančné výhody, ktoré prispeli k zhoršeniu finančnej situácie úverového ústavu.
12. Dlhopisy úverového ústavu a záväzky z vlastných akceptácií zmeniek a vlastných vystavených zmeniek.
13. Vklady v iných menách, ako sú:
 - meny členských štátov,
 - ECU.
14. Vklady spoločností, ktoré sú také veľké, že pri nich neprichádza do úvahy možnosť zostaviť skrátenú súvahu podľa článku 11 štvrtej smernice Rady (78/660/EHS) z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov obchodných spoločností, vychádzajúcej z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11, Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/605/EHS (Ú. v. ES L 317, 16.11.1990, s. 60).

PRÍLOHA II

Základné zásady

Ak pobočka s cieľom doplniť svoje krytie požiada o pripojenie k systému hostiteľského členského štátu, tento systém ochrany spoločne so systémom ochrany vkladov domovského členského štátu stanoví primerané pravidlá a postupy týkajúce sa výplaty náhrady vkladateľom danej pobočky. Na zostavenie takých postupov, ako aj na vymedzenie podmienok členstva pobočky v zmysle článku 4 ods. 2 platia nasledujúce zásady:

- a) systém hostiteľského členského štátu si ponechá neobmedzené právo ukladať pripojeným úverovým ústavom vlastné objektívne a všeobecne platné predpisy; môže vyžadovať poskytovanie príslušných údajov a má právo overovať si tieto údaje u príslušných orgánov domovského členského štátu;
- b) systém hostiteľského členského štátu splní požiadavky na úhradu doplnkovej náhrady, ak príslušné orgány domovského členského štátu vyhlásia vklady za nedostupné. Systém hostiteľského členského štátu má naďalej neobmedzené právo, aby si v súlade so svojimi pravidlami a postupmi pred úhradou doplnkového odškodnenia overil, či má na ňu vkladateľ právo;
- c) systémy ochrany domovského a hostiteľského členského štátu navzájom úzko spolupracujú, aby vkladateľov odškodnili ihneď a v správnej hodnote. Najmä sa dohodnú, ako sa vyúčtujú prípadné vzájomné pohľadávky, ktoré môžu vzniknúť podľa predpisov jedného alebo druhého systému z odškodnenia vkladateľa z každého z oboch systémov;
- d) systémy hostiteľského štátu majú právo primeraným spôsobom účtovať pobočkám náklady na doplnkové krytie, pričom zoberú do úvahy krytie financované domovským členským štátom. Na zjednodušenie účtovania môže systém hostiteľského členského štátu vychádzať z toho, že jeho záväzky sa za každých okolností obmedzujú na časť prevyšujúcu financované krytie systému domovského členského štátu, a to nezávisle od toho, či domovský členský štát skutočne platí, alebo neplatí náhradu z vkladov na území hostiteľského členského štátu.

PRÍLOHA III

Zoznam úverových inštitúcií podľa článku 12

- a) Skupiny špecializovaných španielskych úverových inštitúcií, ktorých právna forma sa v súčasnosti novoutvára, povolených ako:
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario.
- b) Nasledujúce španielske verejnoprávne úverové inštitúcie:
- Banco de Crédito Agrícola, SA,
 - Banco Hipotecario de España, SA,
 - Banco de Crédito Local, SA.
- c) Nasledujúce grécke úverové družstvá:
- úverové družstvo Lamia,
 - úverové družstvo Ioannina,
 - úverové družstvo Xylocastron,
- ako aj tie úverové družstvá podobnej povahy uvedené nižšie, ktoré majú v deň prijatia tejto smernice povolenie alebo sa nachádzajú v povoľovacom procese:
- úverové družstvo Chania,
 - úverové družstvo Iraklion,
 - úverové družstvo Magnissia,
 - úverové družstvo Larissa,
 - úverové družstvo Patras,
 - úverové družstvo Thessaloniki.
-